

دستاورد ۱۰۰۰ روز جنگ علیه همسایه جنوبی برای بن سلمان چه بود؟

یمن بااتلاق سعودی

■ انهدام ۳۷ هواپیما و بالگرد و ۱۲۰۰ تانک ائتلاف متجاوز

صفحه ۱۵

دوشنبه ۴دی ۱۳۹۶ ■ ۶ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ ■ ۲۵دسامبر ۲۰۱۷ ■ سال دهم ■ شماره ۲۲۳۶ ■ ۱۶صفحه ■ ۱۰۰۰تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

■ ۱۱۷۹سال و ۲۸روز گذشت

گفت‌وگوی «وطن‌امروز» با «سیدمحمد مهدی شفیعی» پیرامون شعر مقاومت

تعهد شاعر مرز جغرافیایی ندارد

صفحه ۱۲

میلاد مبارک حضرت مسیح علی نبینا و آله و علیه‌السلام را به عموم موحدان شادباش می‌گوییم

تیتربهای امروز

سازمان حمایت مصرف‌کنندگان چرا از گران‌کنندگان حمایت می‌کند؟

چشمک دولتی‌ها به گرانی‌ها

صفحه ۱۶

تعدادی از اعضای مجلس نمایندگان آمریکا ادعا می‌کنند که ۸ مورد نقض برجام توسط ایران را مطرح کردند

زمینه‌سازی برای گزارش ۱۵ ژانویه

صفحه ۲

مرکز پایش آلودگی هوا اعلام کرد

هوای ناسالم تهران برای گروه‌های حساس

صفحه ۴

نگاهی به مصاحبه مفادخر فرهنگی ایران توسط کشورهای همسایه

مردانی در تبعید ابدی

صفحه ۱۲

دیدگاه

کمدی اعتدال تراژدی اصلاحات!

- رضاحیدری

پشیمان هستیم، یک واکنش محدود سیاسی در فضای مجازی بود که از سوی برخی حامیان هنری و سینمایی روحانی شکل گرفت. دقیقاً بعد از تدوین لایحه بودجه از سوی دولت و بندهای قابل تأملی که در آن وجود داشت، اعتراضات گروه‌های اجتماعی شروع شد. افزایش ۳ برابری عوارض خروج از کشور که فعالان فضای مجازی از آن تحت عنوان جریمه خروج از کشور نام برده بودند- و البته در تناقض بود با بی تفاوتی نسبت به گرانی شدیدتری که در حامل‌های انرژی و حذف میلیونی یارانه‌بگیران در بودجه سال ۹۷ پیشنهاد شده بود- منجر به واکنش‌هایی شد که در قالب هشتگ #پشیمانیم خودش را نشان داد.

در رفتارشناسی این اعتراض نکته‌ای که بسیار قابل توجه است، نقد عملکرد اقتصادی و اجتماعی دولت از سوی حامیان بود که تا پیش از این وجود نداشت. وقتی به رفتار بدنه اصلاح‌طلبان در حمایت از دولت‌های خاتمی می‌اندازیم، متوجه می‌شویم عمده نقد‌های بدنه حامی، شامل تعدیل یا تشدید سیاست‌های فرهنگی بوده است. همیشه آن دسته از هنرمندان، بازیگران، دانشجویان و برخی اساتید دانشگاه و سایر گروه‌های اجتماعی که از اصلاح‌طلبان حمایت کرده‌اند، عمده نقد‌هایشان در حوزه فرهنگ و مسائلی چون آزادی بیان، اندیشه و تساهل در مسائل ایجنسینی بوده و کمتر دیده‌ایم آنها خود را منتقد کارکردهای اقتصادی و اجتماعی دولت نشان دهند، یعنی آنها هیچ‌گاه مسأله معیشت را دستاویز انتقاد قرار نداده‌اند، لذا در بدو توجه به این مسأله باید به این نکته توجه داشت که برای نخستین‌بار و به‌صورت جدی «کارکرد»های اقتصادی و اجتماعی دولت از سوی چهره‌های سرشناس هنری و سینمایی -سلبریتی‌ها- مورد انتقاد قرار گرفته است.

این مسأله نشان‌دهنده این است که دولت روحانی نتوانسته است کارکردهای اصلی خودش را که همان بهبود وضع معیشتی مردم و رونق اقتصادی است انجام دهد و ناتوانی مفرط دولت‌های او، خواهان‌خواه زندگی و ارتزاق این جریان را هم تحت تأثیر قرار داده است.

دولت روحانی که با حمایت کامل اصلاح‌طلبان و با شعار رونق اقتصادی روی کار آمده، هرگز نتوانسته است آن شعارها را محقق کند و...

ادامه در صفحه ۵

دسیسه با رأی مردم!

- صادق فرامرزى

نگاه

«دسیسه‌گری» یا «پشیمانی»؟!

هرقدر انتخاب میان این دو برای حامیان دولت جدی و خیرساز شده اما هیچ‌کدام مشکل اصلی کشور نیست؛ نه مسؤولان و بلندگوهای مدافع وضع موجود با پشیمانی می‌توانند شانه‌های خود را از مسؤولیت وضع موجود خالی کنند و نه تفسیر این پشیمانی‌ها به دسیسه شیرین شود. شهامت در اعلام پشیمانی یا سکوت جناح مقابل (!) حل‌وایی است که با گفتنش دهان‌ها شیرین شود. شهامت در اعلام پشیمانی یا سکوت برای جلوگیری از دسیسه‌گری تفاوتی در آنچه که موجود است ایجاد نمی‌کند، چرا که وضع همین است که هست! آنچه از آن به‌عنوان وضعیت موجود یاد می‌شود و رقابت برای فرار از آن با جدیت از سوی عاملانش در حال پیگیری است، نه وضعیتی - همچون بلایای طبیعی اخیر - غیرقابل پیش‌بینی داشته که عده‌ای به یکباره آن را کشف کنند و بفهمند این آن چیزی نبوده که باید باشد و نه مسؤولان آن در پشت پرده‌ها مستتر بوده‌اند که توانایی شناسایی آنان مقدور نباشد. حتی اگر معاون اول رئیس‌جمهور برای نیم نگاه داشتن به آینده سیاسی خود هم بخواهد کم‌کم حضورش را کم‌رنگ کند و چند سال بعد در قالب پشیمانی که نقشی در این روزها نداشته ظهور کند، باز هم نقش او در آنچه که موجود است قابل کتمان نیست، او هم بخشی از دسیسه‌ای بوده که در آن روند اتفاقاتی که وضع موجود را ساخته‌اند به شکلی دیگر نمایش داده می‌شوند.

با تمام اینها چه واقعیتی در دوگانه «پشیمان بودن» و «دسیسه‌گر نبودن» پنهان است که هر کس به ظن خود در تلاش برای قرار گرفتن در زیر یکی از این دو علم است؟

شاید نخستین چیزی که در این‌ دوگانه مشهود و ملموس باشد، اعترافی غیرمستقیم به شکست در تمام یا بخش عمده وعده‌هایی است که روحانی با سر دادن آنها توانست رای لازم را برای تعدیل ریاست از مردم بگیرد. بر هیچ‌کس پوشیده نیست که وقتی عده‌ای از حامیان، زرمزه پشیمانی سر می‌دهند و عده دیگر این زرمزه را دلیل بر دسیسه عوامل بیرونی می‌دانند، هر دو به یک وضع محقق نشده اعتراف می‌کنند و پس از آن تبدیل به ۲ دسته می‌شوند؛ دسته‌ای که با ابراز پشیمانی قصد آن را دارند که مسؤولیت وضع نامطلوب در حداقلی‌ترین حالت ممکن شامل‌شان شود و دسته دوم می‌پذیرند نباید با چنین زرمزه‌ای به روند نارضایتی‌های عمومی سرعت بخشید. سخن مهم و کلیدی عباس عبدی که خود جزو دسته دوم است گویای این مساله

ادامه در صفحه ۵

سخنگوی قوه‌قضائیه: بخش عمده‌ای از درخواست‌های شنود توسط خود دولت یعنی وزارت اطلاعات انجام می‌شود

دولت رتبه یک شنود

صفحه ۲

شوک ترامپ به طرفداران گفتمان سازش

- محمدابراهیم کریمی

روزنه

عرصه سیاست داخلی و خارجی ایالات متحده آمریکا در طول دهه‌های متمادی، مملو از پدیده‌ها و وقایعی بوده که پشت پرده آنها هیچ‌گاه برای افکار عمومی و حتی شهروندان آمریکایی افشا نشده است. نکته قابل تأمل اینکه حتی رسانه‌های آمریکایی نیز نسبت به خطوط قرمز نامرئی ترسیم‌شده از سوی نهادهای امنیتی خود از جمله سازمان سیا و پلیس فدرال برای عدم ورود موثر نسبت به این موارد متعهد هستند. یکی از این موارد دقیقاً در جریان رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ میلادی (سال گذشته) در ایالات متحده آمریکا رخ داد. هنوز برای بسیاری از کسانی که پرونده انتخابات آمریکا را پیگیری می‌کنند، چرایی «تغییر حمایت لابی آپیک» از «تد کروزر» به دونالد ترامپ جای سوال دارد. براستی چه اتفاقی افتاد که نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم اشغالگر قدس و سران ۲ حزب «رلیگود» و «سراییل بیتا» ترجیح دادند خدمات مکرر سناتور ایالت تگزاس یعنی تد کروزر به خود را نادیده انگاشته و روی انتخاب ترامپ به عنوان رئیس‌جمهور آمریکا سرمایه‌گذاری کنند؟ بر همگان مسلل بود که تد کروزر نسبت به ترامپ مواضع صریح‌تر و تندتری در قبال برجام داشت. این سناتور ۴۶ ساله جمهوری‌خواه، برای نخستین‌بار در رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری سال گذشته موضوع پاره کردن برجام را مطرح کرد. حتی تد کروزر به لابی آپیک تعهد داده بود در صورت ورود به کاخ سفید، سریعاً و بدون هیچ‌گونه درنگی از توافق هسته‌ای خارج شده و آن را ملغی خواهد کرد، بنابراین باید برای دریافت پاسخ چرایی حمایت تل‌آویو از ترامپ در انتخابات سال گذشته، دنبال مولفه‌هایی به مراتب پرتنگ‌تر از «مخالفت با برجام» بود.

واقعیت امر این است که «جرد کوشنر» داماد ۲۶ ساله و یهودی دونالد ترامپ که نقش بسیار فعالی در تیم انتخاباتی وی داشت، تصمیم گرفت از موضوع «پایتختی قدس» به عنوان آخرین برگ قمار سیاسی ترامپ در صاف با تد کروزر استفاده کند. کوشنر در حبوحه رقابت‌های درون حزبی جمهوری‌خواهان، ملاقات‌های صریحی با مقامات رژیم صهیونیستی و سران لابی آپیک داشت. وی و متعاقباً دونالد ترامپ به تل‌آویو تعهد دادند هزینه‌های ریسک ناشی از اعلام قدس به عنوان پایتخت اسرائیل و انتقال سفارت آمریکا به بیت‌المقدس را خواهند پذیرفت. نتانیاهو این نکته را درک کرده بود که دونالد ترامپ به دلیل عدم تعلق خاطر حزبی به جمهوری‌خواهان و تقابل با

ادامه در صفحه ۵

عکس محمد رضا علی‌مردانی از

یادداشت امروز

دولت زورگو شهرداری بی‌خیال!

- حسین قدبانی

باد و باران پنجشنبه‌شب هم مثل زلزله شب قبلیش بود؛ نیماده رفت تا آسمان تهران، تنها چند ساعت، صاف و شفاف باشد! پس دوباره همان آتش است و همان کاسه‌ا و من دیروز، ساعتی را وسط همین کاسه بودم! مرکز شهر! البرز که جای خود داشت؛ فرات آلاینده هوا، حتی برای دیدن راحت برج میلاد هم مزاحم بودند! ۳-۲ روز دیگر، وضع به همین منوال بگذرد، باز هم خواهیم خورد به پست اضطرار! و تشدید مشدد آن! و تکرار یا تکرار همان خرده‌تدابیر دیر هنگام همیشگی! اجرای طرح زوج و فرد از در منازل و تعطیلی قطره‌چکانی مدارس! چند سال است پاییز و زمستان ما روزنامه‌نگاران، آلوده شده به تیتربهای تکراری! به اینکه ما از این هوای بی‌هوا بنویسیم و دولت هم انگار نه انگار! تنها تفاوت، جلو آمدن عدد سال‌هاست! اینکه ۹۱ بشود ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ اما هوا، همان‌قدر بد باشد که سال پیشش بلکه بدتر! خیلی بدتر! آن ۹۱ را هم عمداً گذاشتم تا شهادی باشد بر این ادعا که ما در موضوعاتی از قبیل آلودگی هوا، هرگز نگاه جناحی نداریم! ما وقتی دولت فعلی را دعوت به تدبیر می‌کنیم تا بلکه چاره‌ای مانا برای معضل آلودگی هوا بجوید، از سر استقرار آقای روحانی و شرکا در این مقطع است و الا دولت قبل هم بیشتر در پی زدوخورد با شهردار وقت بود تا عناصر آلوده‌کننده هوا! پس اگر چه بی تدبیری‌های زیست‌محیطی این دولت، بعضاً نوبر است و ما بچه‌های «وطن امروز» را گاه مجبور به سلام ۶ ستونی به رئیس سازمان محیط‌زیست می‌کند اما خیلی هم این دولت و آن دولت ندارد! اساساً زور دولت‌ها زیاد است! اینکه دولت قبل در مقاطعی عین آب خوردن، قانون را می‌پیچاند یا اینکه دولت فعلی، چند سال است هر ماه، شماری از یارانه‌بگیران را بدون اعلام هیچ فرمول و مکانیسمی، حذف می‌کند، یعنی زور زیاد قوه مجریه! و زورگویی زیادترش! آری! از من بپرسی، ماجرا به زور دولت برمی‌گردد؛ ذات دولتا، واقعیت آن است که در کشور ما، رگ گردن قوه مجریه، انقدر کلفت است که حتی اگر به جای قالیباف اخ نجفی همسو و مفتخر به حضور در جلسات کابینه هم شهردار تهران باشد، باز دولت از پرداخت بدی خود به شهرداری امتناع می‌ورزد و هیچ جالبش نیست که بخش مهمی از معضل آلودگی هوای پایتخت را می‌توان با این پول انصافا درشت، حل کرد؛ شرط است که عزم جزمی هم در کار باشد! و یاد نبریم که دولت قبل هم با شهردار قبل به همین منوال رفتار می‌کرد!الحمدلله این روزها مدیرت خبیان‌باشت، تمام و کمال متعلق به جریان اصلاحات است و راقم این سطور دارد از نهادهی حمایت می‌کند که خوب یا بد، در رأس آن، یک اصلاحاتیجی نشسته است! طبق قانون، قرار بود دولت، از محل عواید خود از جریمه‌ها، سهم مهمی را مختص گسترش حمل‌ونقل عمومی کند! کرده!؟ زمان قالیباف اگر نکرده، آن را می‌نویسیم! ولی اصولگرا بودن شهردار سابق، ولی الان چه!؟ خوب است نجفی توضیح دهد که آیا دولت، به این دو تعهد خود در قبال شهرداری تهران، جمله عمل پوشانده یا نه و الا دور از عدالت است که ایشان را در سوزش چشم و ریه شهروندان پایتخت، از جمله مقصران دانفدرشت تلقی کنیم! طبق قانون بودجه در سال‌های ماضی - که توسط خود دولت تنظیم می‌شود- و طبق شمار دیگری از قوانین و مصوبات، دولت موظف است برای کاستن از آلودگی هوای کلانشهرها، بیشترین همکاری‌های خرد و کلان و مقطعی و درازمدت را با شهرداری‌ها بکند ولی تقریباً هیچ همکاری‌ای نمی‌کنند! چرا؟! چون تحقیقاً زورش زیاد است! و هیچ هم متوجه نیست که این وسط، زور زیاد قوه مجریه دارد به قیمت جان مردم، تمام می‌شود! واقعاً این همه اهمال، اگر به معنای زورگویی قوه مجریه نیست، پس چیست؟! می‌نویسم «زورگویی» چون دولت حتی از این سخن هم استنکاف می‌ورزد که بیاید و بگوید؛ فلان عدد به شهرداری بدهکارم و در این اقساط و این بازه زمانی معین، صاف می‌کنم حساب این بدهی را! می‌نویسم «زورگویی» چون دولت حتی از این سخن هم استنکاف می‌ورزد که بیاید و بگوید؛ از محل جرایم رانندگی، قرار بود این مقدار را خرج حمل‌ونقل عمومی کنم که تا الان نکرده‌ام! بکن برنامه دارم زین پس و براساس این فرآیند، کار را عاقبت از یکجا شروع کنم!

ادامه در صفحه ۵